

כתור אור עליון

העלון מוקדש לע"נ אורית בת טובה ע"ה

פרשת כי תשא

יז אדר תשפ"ג

פרשת השבוע

הגאון הרב זמיר כהן שליט"א

זמני השבת

הדלקת נרות-17:23

צאת שבת - 18:22

רבינו תם-18:58

ולומר עניינות אלו שגמר בלבנו. עכ"ל. "תשובה" שכאן אינה מלשון שאלות ותשובות, אלא מלשון שיבה לאלוקים, וממילא לנקודת הטוהר הראשונית של האדם. וכיצד נטוהר האדם מכתם החטא שחטא בו? על ידי ארבעת השלבים הבאים:

א. מפסיק לחטוא באותו ענין שעושה עליו תשובה. ב. מתחרט על העבירה שעבר, באומרו: "הלא הבורא יתברך בראני ומעניק לי חיים ואת כל צרכי, ואיך עברתי על רצונו? הלוואי שלא הייתי עושה מעשה זה!" (אבל אדם ששמח בעבירה שעבר ורק מחליט שמעתה לא יחזור עליה, אין זו תשובה אמיתית). ג. מקבל על עצמו בקבלה גמורה והחלטית שלעולם לא יעשה שוב מעשה זה. ד. מתוודה בפיו בינו לבין ריבונו של עולם על חטאו. ועיקרו של וידוי הוא: "אנא ה', חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך, והרי ניחמתי ובושתי במעשי, ולעולם איני חוזר לדבר זה", וכמו שכתב הרמב"ם בתחילת הלכות תשובה. אך מה ביאור דברי הרמב"ם: "ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה לעולם?" האם במקרה ששב על החטא, מתבטלת התשובה שעשה בעבר? בדברי הכתוב נרמזו דברי הפוסקים שאם עשה תשובה אמיתית - נמחקת אותה עבירה גם אם אחר כך פיתהו ויצרו ושוב נכשל בה. וכוונת הרמב"ם לומר, שמעיד עליו יודע תעלומות כי החלטתו כעת שלא לחזור על החטא היא כנה ואמיתית, וגמר בדעתו באופן מוחלט שלא ישוב לזה לעולם. ויש בזה עידוד גדול ללב בתשובה, שגם אם חזר ונכשל - לא יתייאש, אלא ישוב ויקבל על עצמו בהחלטה גמורה שלא ישוב לזה לעולם. ויבחר היכן הייתה טעותו ומהי הפרצה שבגללה נפל שוב בחטא, ויגדור אותה, וכך יבנה עצמו בשלבים, עד שיגיע למדרגה שחטא זה כבר אינו ניסיון גדול עבורו, ובנקל מתגבר בו על יצרו, ומתוך כך יגיע לשלמות האמיתית, ויהיה זך וטהור לפני בוראו. שבת שלום.

אחת הפרשות העמוקות בתורה היא בקשת משה רבנו: "וְעַתָּה אִם נָא מְצַאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ, הוֹדְעֵנִי נָא אֶת דְּרָכְךָ וְאֶדְעֶךָ וְכוּ' הֲרַאֲנִי נָא אֶת כְּבוֹדְךָ", ותשובת ה' אליו: "אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עָלֶיךָ, וְקָנִיתִי בְּשֵׁם ה' לְפָנֶיךָ, וְהִנֵּחֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֶרְחֶם". חכמי תורת הסוד, והרמב"ם במורה נבוכים, האריכו לבאר פרשה זו, שכולה סודות מדרכי ההנהגה העליונה עם בני אדם. אולם כאן נתבונן בסיום דברי ה' יתברך למשה רבנו: "וְהִנֵּחֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן, וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֶרְחֶם". "וְהִנֵּחֵתִי" מלשון חנינה, "וְרַחֲמֵתִי" מלשון רחמים והמיהה פנימית, כמו ברחם, לחוס על האדם ולא לגמול לו כרשתו. אך מה הכוונה במילים: "אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן", "אֶת אֲשֶׁר אֶרְחֶם". האם לא די היה במילים "וְהִנֵּחֵתִי וְרַחֲמֵתִי את אשר אחפוץ"? אולם עידוד גדול יש כאן לאדם שנכשל בחטא ועושה תשובה, והוא חי בפחד, באומרו לעצמו: הרי כבר נכשלת בעבר בחטא הזה ושבתי עליו בתשובה אמיתית, והייתי בטוח שלא אשוב לחטא הזה לעולם, והנה עתה מעדתי שוב ונפלתי. האם יש לי כפרה? ומתוך כך עלול להתייאש מעצמו ולשקוע באותו החטא לעולם. גילה הקדוש ברוך הוא במילים אלו, שעל אף שהכל גלוי וצפוי לפניו יתברך, ויודע הוא שאדם זה שעושה כעת תשובה מכל הלב, עתיד להיכשל שוב בחטא, ושוב לעשות תשובה, בכל זאת, מאחר שכעת תשובתו אמיתית, וגמר בדעתו בהחלטה גמורה שלא לחטוא בזה יותר, "וְהִנֵּחֵתִי" - כעת, "אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן" בעתיד כאשר יכשל שוב ויעשה תשובה, "וְרַחֲמֵתִי" - כעת, "אֶת אֲשֶׁר אֶרְחֶם" - בעתיד. הנה, כשהגדיר הרמב"ם את מהות התשובה (פ"ב מהלכות תשובה ה"ב), כתב: "ומה היא התשובה? הוא שיעזוב החוטא חטאו, ויסירונו ממחשבתו (כלומר מהתכונן לחזור עליו), ויגמור בלבו שלא יעשהו עוד, וכן יתנחם על שעבר, ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה לעולם. וצריך להתוודות בשפתי

אשת חיל

מתוך החוברת כשרות המטבח

הלכות דם וביצים

ביצה אסורה שהתערבה באחורת

אם נמצא דם בחלמון, שהביצה אסורה, והתערבה ביצה זו בתערובת ביצים אחרות הטרופות בקערה, כל הביצים אסורות עד שיהיו שישים ואחת ביצים כשרות כנגד ביצת האיסור. ואם כל חלמון וחלמון ניכר בפני עצמו, מותר לאכול כל חלמון שעליו אין דם, אבל החלבונים כולם אסורים מחמת החלבון האסור.

והטעם שצריך פי שישים ואחת ולא די בשישים ככל האיסורים, כיון שיש ביצים קטנות ויש גדולות יותר, וכדי להיות בטוחים שבודאי יש שישים כנגד ביצת האיסור, אנו לוקחים ביצה אחת יותר. (יורה דעה סימן צח סעיף ח)

ילקוט יוסף

סימן רמד - מלאכות שהעכו"ם עושה לישראל

מספרי מרן הראשל"צ הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א

ב וכל זה דוקא במלאכת התלוש כמו תפירת בגד וכיוצא בזה. אבל במלאכת המחובר כגון לבנות לו ביתו או לקצור שדהו, גם אם עושה הגוי בקבלנות וקצץ לו שכרו אסור להניח את הגוי לעשות מלאכתו בשבת, מפני מראית העין, שיחשדוהו שהגוי שכיר יום הוא, ולא ידעו שהגוי עושה בקבלנות, ואדעתא דנפשיה קא עביד. ואין חילוק בזה בין מלאכת היחיד למלאכת הרבים. ומכל מקום אם רוב תושבי העיר נוהגים לבנות בתיהם בקבלנות ולא בשכירות, מותר להניח את הגוי לעשות גם בשבת בקבלנות. ואפילו הקבלן הראשי לבדו עושה בקבלנות ושאר כל הפועלים שלו הגויים מקבלים שכירות יומית מותר להניח את הגוי הקבלן לעסוק במלאכת הבנין בקבלנות גם בשבת, שכיון שהדבר ידוע שהגוי עושה בקבלנות כמנהג רוב בני העיר, אדעתא דנפשיה קא עביד, ולא יחשדוהו שעושה בשכירות יומית. [ילקוט יוסף שבת כרך ב' עמוד תרכט].

ההקדשה המרכזית

לרמאות: מו"ר הרב דוד שלום [בצרי] בן ויקטוריה, הרבנית צביה חנה בת הרבנית אביגיל, יוסף עזריאל בן חיה מיכל, שגיא בן סיגלית לויט, נייב בן אהובה, אריה בן שמחה, ידידיה בן אביטל. יהודה יצחק בן אריס. מרים בת אסתר, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה, הרב בנימין דב בן סימה רחל. יצחק חיים בן אידה. שלמה בן רחל, הדסה בת דקלה, רבקה בת אלטו. שירה בת אביגיל אלה. שלו בן רויטל. בניה שראל בן אביבה **ולהבדיל לע"נ:** אשר מסעוד בן עזיזה. הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל שם טוב ציון בן אסתר אסתר יוכבד בת רזיל ברכה, ר' חיים זאב בן עופרה יעל ז"ל. להצלת עם ישראל ברוחניות וגשמיות ולנאולה השלמה ברחמים במהרה אמן

עורך העלון: נדב אלחדיף
דברי התורה לוקטו ממקורות שונים

אליבא דהילכתא

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

שאלה: מדוע במצות לחם משנה בשבת צריך שיהיה הלחם משנה שלם הרי המן היה פתיתים ולא שלם? תשובה: משום כבוד שבת צריך שיהיה לחם משנה שלם וגם המן אף שהיה פתיתים אבל כך יצירתו מתחילה לפתיתים ונחשב כל פתית לשלם ולא שהיה גדול ונחלק לפתיתים.

ביאורים: כתב האורחות חיים ח"א דין ג' סעודות סעי' ג' בשם הרמב"ם שכתב ז"ל שצריך לקבוע שלשתן על היין ולבצוע בשתי ככרות שלמות. וצ"ב שהרי לשון הרמב"ם בהלכות שבת פ"ל ה"ט וצריך לקבוע כל סעודה משלשתן על היין ולבצוע על שתי ככרות ולא כתב שלימות וצ"ב. והנה לשון השו"ע בסי' רעד' סעי' א' בוצע על שתי ככרות והוסיף הרמ"א שלימות. ובסי' קסח' סעי' ב' כתב אם יש לאדם שני חצאי לחם ואין לו לחם שלם, יחברם יחד בעץ או בשום דבר שלא יהא נראה, ודינו כדין שלם ואפילו בשבת יכול לחברם. וכתב המג"א בס"ק ז' שבשבת צריך שלם. ובשו"ת מקום שמואל סי' מד' והובא בכי בו שבת ח"א עמ' תפה' למד שדעת מרן והרמ"א ששלם הוא רק הידור ולא מעכב וראיה שהשו"ע לא הזכיר זה וגם לא בראשונים ובאחרונים הוזכר שלם והרמ"א כוונתו להידור וראיה שבד"מ לא הזכיר שלמות וגם מרן בסי' קסח' שהזכיר בדרך אגב שלימות רק ללמד שיותר בשבת לחברם אבל אין חיוב וחלק על המג"א. אלא שמצינו במרדכי בפסחים בתחילת סדר של פסח שכתב שבכל יום טוב בעינן לחם משנה שלם וצ"ב על דבריו. ועיין בספר גבורות ה' למהר"ל פרק סג' על ההגדה של פסח שכתב מה שצריך לחם משנה שלם רק משום כבוד השבת. ולענ"ד לגבי השאלה שהמן לא היה שלם אלא פתיתים אדרבה כיון שהיה פתיתים מתחילת יצירתו נמצא שהוא כשלם ורק אם היה שלם והתפורר אז נחשב שאינו שלם.

פרישותו של מרן ראש הישיבה מכל עניני העולם הזה, הנה נדירה ומיוחדת במינה. קה, למשל, העיד פעם מרן באזני אחד ממקורביו, בעת ששאלוהו בענין פת הבאה בכיסנין וברכתה: "איני מבין מה כלם מתרגשים מזה. אני, מגיל עשר, לא טעמתי טעמה של עוגה..." כמו כן, העידו תלמידיו, כי במקושר שנים נהג מרן לצום בימי שני וחמישי, ולהרבות בצומות ובתעניות. כמו כן, שהנהיגות מעין אלו אינן שכיחות בכל אחד ובכל מצב, אלא רק במי שהשקיע עו את כל כחות גופם ונפשם בלמוד התורה הקדושה ובשביירת המדות ותקונו. המעשה הגא יעיד על תעצומות הנפש של מרן ראש הישיבה בענין זה. הנה זה כאשר שכב מרן בביתו על מטתו, לאחר ששטה בבית החולים וטפל באנטיביוטיקה חריפה. מרן כבר היה אז זקן וחלוש, והאנטיביוטיקה החלישה אותו עוד יותר. לפי המלצתם של הרופאים, אם יאכל מרן מאכלים המכילים חיידקים טובים, כגון יוגורט, יתחזק גופו עד מאד. בני הבית הקיפו את מטתו של מרן בדאגה, ונסו לשכנעו לאכל יוגורט. "אבא!" הפצירו בו, "הלא זהו ענין של בריאות. אנא, בבקשה!" אולם מרן, שמימי לא הכניס לפיו יוגורט, לא רצה לטעם וזקא בשנות זקנותו ממאכל זה. "כל מי נמנעתי מאכילת מאכלי תענוג, האם עתה אהדל ממנהיגי?" שאל. אך בני הבית הפצירו והתחננו, בקשו ובקשו, עד שלבסוף של מרן לא יכול היה לסרב להם. מתוך חלשתו הרבה הביע את הסכמתו, וחיוך של אשר עלה על פניהם של בני הבית. אחד מתלמידי דיו של מרן יצא קחץ מקשת להשיג יוגורט עזים בכשרות מהדלת, וכעבר זמן קצר כבר הגיש היוגורט אל מטתו של מרן, בצלוחית. מרן ראש הישיבה התחזק בשארית לחותיו והתישב על המטה. ידו האחת אחזה בקשי בצלחת, וידו השנייה הרימה מעט יוגורט בכף. מרן הביט בכף היוגורט, עצם את עיניו, וכמעט שהחל לברך "שהכל". אולם לפתע פתאם, כאילו נמסכה בו רוח מלחמה, זנח את כף היוגורט, דחה את הצלחת מלפניו והקריז: "לא! לא! דבר שלא אכלתי כל החיים - לא אכל עתה, לעת זקנותי!" "אבקש את מחילתכם על שהטרחתי אתכם", פנה לבני ביתו, "הבינו נא ללבי", והוא שב ונשכב על המטה...

מה נסגר עם השליחים בלמן האחרון?
מתקשר אלי: "אני אמטה"
לא הבנתי, נוסעים איס או שהבאתי
המבורגר?!

בא לי להוציא
דבק 2 שניות
לשבור את השוק

אבא, כמה אנחנו שוואים את
המון?
הוא גרם לנו להוציא הרבה כסף
על תרופות ומשולחי מנות

יד דבת הקרב, בוא וברצוסי אינון למוסר מרתק של 40 יום
לימוד הלכה יומי - רק 5 דקות
בנושא הצניעות
מפי הרבנית רות שמש תליט"א
03-6171121
אח"כ לרקס לזבית 1-1 לרכב 2

הגעתי לחסקנה
שהאנשים היחידים
שאני רוצה בחיי
הם אלה שרוצים אותי בחייהם
גם כשאין לי
שום דבר להציע
חוץ מאת
עצמי

בואי תתחברי
לקו הישועות
(הלכות צניעות
וסיפור ישועות)
3 דקות ביום
מצילות חיים
ותראי ישועות
בכל התחומים
מספר הקו
073-383-4050
2448 וא 5